

DOBRA RADA

Pismo Parafialne · luty 2010 (4)

Refleksje Naszych Duszpasterzy...

Dobiegła końca wizyta duszpasterska w naszej parafii. Za pośrednictwem miesięcznika *Dobra Rada* pragniemy serdecznie podziękować wiernym za serdeczne przyjęcie, przemiłą atmosferę i wszelką okazaną życzliwość. Jest to dla nas, księży posługujących w tutejszej wspólnoty, zarówno wyzwanie do dalszej pracy jak również mobilizacja do działań.. Mieliśmy okazję poznać nie tylko warunki życia, ale także problemy jakimi żyją mieszkańcy Zgierza. Takie spotkania zbliżają nas wzajemnie i wyznaczają strategię pracy duszpasterskiej. Mamy nadzieję, że zaowocuje to obopólnym dobrem. Odwiedziliśmy 3348 rodzin, czyli około 67 % całej populacji parafialnej. Jest to pewien wzrost w stosunku do lat ubiegłych. Taki stan rzeczy cieszy i napawa umiarkowanym optymizmem świadczącym o postępującej identyfikacji z własną parafią. Dziękujemy za ofiary złożone z racji spotkania kolędowego. Zostaną one wykorzystane na remont i malowanie głównej nawy naszego kościoła. Wszyscy wiemy, że jest to priorytetowe zadanie dla nas wszystkich.

Pozdrawiamy parafian, życzymy wszelkiego dobra i zapewniamy o modlitwie.

— — *duszpasterze parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu.*

Słowo początkiem, gest dopełnieniem...

W Kościele obchodzony był Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, którzy wspólnie modlili się o jedność, pomimo różnic w dogmatkach, obrzędach i strojach.

W tej intencji, w naszej Parafii, ksiądz proboszcz Andrzej Blewiński celebrował Mszę Świętą z udziałem księdza Adama Kleszczyńskiego z parafii ewangelicko - metodystycznej oraz księdza Marcina Undas z parafii ewangelicko-augsburskiej. Ksiądz Adam Kleszczyński wygłosił kazanie ukazując w nim rolę Słowa Bożego, które dociera do nas nie tylko przez usta człowieka, ale przez jego postawę, zachowanie i postępowanie. Ludzie nieprzychylnie patrzą na tych, którzy próbują namówić i przekonać bliskich wokół siebie do Boga, do Kościoła i do wspólnoty chrześcijańskiej. Ich słowa mimo głębokiego znaczenia i troski o zbawienie drugiego człowieka są zagłuszane tak, jak nauka Jezusa.

Kaznodzieja podkreślał, że każdy z nas przecież jest współczesnym apostołem, prorokiem i uczniem Jezusa Chrystusa,

czyli żywym świadectwem wiary. Nie bójmy się więc działać dla Jezusa, gdyż to On wybrał Cię, poświęcił Cię, przeznaczył Cię i powołał Cię do głoszenia Dobrej Nowiny. Tej misji nie musisz się bać, bo jesteś umocniony poprzez sakrament chrztu świętego a Słowo Boże, o którym masz świadczyć swą postawą, to Twoje powołanie. Duchowny akcentował także, iż nieważne, czy jesteś młody, czy stary, czy masz rodzinę, czy jesteś samotny i masz wiele innych obowiązków - Bóg powołuje Cię tu i teraz. Zaznaczył również, że choć masz takie wątpliwości jak Jeremiasz, czy się do tego zadania nadajesz, Bóg mówi: „Nie bój się, bo ja jestem z Tobą.” Bóg jak dobry ojciec jest cierpliwy, miłosierny, kocha Cię takiego, jakim jesteś - z Twoimi słabościami i wadami - i czeka na Ciebie w sakramentach. Duszpasterz uwrażliwiał, że to właśnie one umacniają Cię, dodają Ci siły na każdy kolejny dzień. Ksiądz Adam zwrócił uwagę, iż w naszych domach często zdarza się, że świątynią jest telewizor. To jemu poświęcamy zdecydowanie większą część czasu w ciągu dnia. Niejednokrotnie bez niego nie potrafimy wypełnić wolnych chwil. W rodzinach

brakuje wspólnych rozmów.

Być może nie mamy na nie czasu, a może nie mamy ochoty? A być może zwyczajnie nie mamy o czym ze sobą rozmawiać? Czy naprawdę więc tworzymy kochającą się rodzinę?

Duszpasterz zaakcentował, że każda wspólnota pełni funkcję proroczą, apostołską i ewangelizacyjną, a jej członkowie powinni być żywymi znakami wiary. Kończąc wystąpienie powiedział: „Nie bójmy się. On jest [przyp. red. Jezus Chrystus]. I On będzie. Zawsze z nami, ze swoim Kościołem. Jednym świętym, powszechnym i apostołskim. Amen” Bardzo wymownym akcentem było wspólne błogosławieństwo jakie duchowni różnych wyznań chrześcijańskich udzielili licznie zgromadzonym wiernym.

Inicjatywy ekumeniczne wpisały się na stałe w harmonogram działalności duszpasterskiej naszej parafii. Istnieją nadzieje, że w przyszłym roku jeszcze więcej wiernych wypełni naszą świątynię podczas ekumenicznej modlitwy.

Elżbieta Barylska i Karina Łyszczek

Wywiad z Naszym Duszpasterzem

Księżu Marcinie! Czy mógłby Ksiądz nieco bliżej przedstawić się naszym Parafianom?

Urodziłem się w Łodzi w 1981 roku i tam też mieszkałem przez pięć pierwszych lat mojego życia. Później przeprowadziliśmy się na wieś - a właściwie moi rodzice wraz ze mną i moim rodzeństwem wrócili tam skąd przyszli. Wychowywałem się w Mąkoszynie - wsi należącej do parafii pod wezwaniem św. Benedykta i św. Anny w Sroczku. Później znów wróciłem do Łodzi, by móc uczęszczać do Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Pawła II na Teofilowie. A zatem dużą część swojego życia spędziłem w Łodzi, ale mój dom był i zawsze będzie na wsi.

W jaki sposób i kiedy Ksiądz odkrył w sobie powołanie kapłańskie?

Księdzem chciałem być niemal od zawsze. Kiedy tylko przystąpiłem do pierwszej Komunii Św. i zostałem ministrantem marzyłem, by móc kiedyś zostać księdzem. I udało się chociaż moja droga do kapłaństwa nie była prosta i łatwa, gdyż będąc na piątym roku w Seminarium pojawiły się wątpliwości, czy to jest moje powołanie i czy na pewno Pan Bóg chce bym nim był. Przerwałem studia i formację w seminarium i wziąłem urlop dziekański, by móc przyjrzeć się „z boku” swojemu powołaniu. Był nawet taki czas w moim życiu, kiedy chciałem odejść z seminarium bo uznałem, że nie jest to moja droga. Jednakże stało się inaczej dzięki zrządzeniu Opatrzności Bożej i dziś jestem szczęśliwym księdzem, mimo, że niekiedy nie jest łatwo nim być.

Jak zapatrywali się na wybór drogi życiowej Księdza rodzice?

Pochodzę z tradycyjnej wierzącej rodziny o głębokich katolickich tradycjach dlatego też rodzice przyjęli moją decyzję z entuzjazmem. Ale to wbrew pozorom mi nie pomagało, gdyż ja chciałem, aby decyzja o wstąpieniu do Seminarium Duchownego i przyjęciu święceń kapłańskich była moja i tylko moja. Nie chciałem, by była w jakiś sposób podyktowana względami rodzinnymi, chociaż rodzice nie namawiali mnie bym został księdzem. Niestety też w mojej rodzinnej parafii byłem postrzegany jako ten, który z całą pewnością kiedyś zostanie duchownym ze względu na moje zaangażowanie w życie Kościoła i parafii. Poza tym mam jeszcze dwóch braci więc nie było obawy ze strony rodziców, że „ród Majdów” zaginie.

W jaki sposób wychodzi ksiądz naprzeciw potrzebom mieszkańców?

Na takie pytania się trudno odpowiada, gdyż chyba nie da się obiektywnie ocenić swojej działalności. Trzeba by o to zapytać mieszkańców naszej parafii, czy w ogóle czują że jakoś staram się wychodzić naprzeciw ich oczekiwaniom. Staram się dobrze wypełniać swoje obowiązki: katechezę w szkole, posługę w konfesjonale, na ambonie. Chociaż bardzo często widzę, że nie zawsze to wycho-

dzi. Jestem świadomy swoich słabości i nie chciałbym robić z siebie kogoś kim w rzeczywistości nie jestem. Moją postawę muszą ocenić sami parafianie, bo nikt nie jest dobrym sędzią we własnej sprawie. Mogę jedynie powiedzieć, że staram się mieć dla wiernych czas, bo często nam, księżom go brakuje i dlatego staram się być w miarę dyspozycyjny. Poza tym mój dom czyli plebania jest otwarta dla każdego i każdy może przyjść jeśli ma jakąś prośbę, czy potrzebę. I rzeczywiście przez mój dom „przewija się” dużo ludzi szczególnie młodych. Bardzo kocham młodzież i szczególną moją radością jest fakt, że w ubiegłym już roku 2009 powstała przy naszej parafii duża wspólnota młodych należących do ruchu Światło-Życie. Bardzo się z tego cieszę, gdyż ta młodzież wnosi w moje życie dużo radości i gorliwości.

Jakie są oczekiwania Księdza wobec nas, Parafian?

Nie mam wobec parafian żadnych roszczeń ani oczekiwań. Gdybym je miał to by oznaczało, że traktuję ich instrumentalnie i że to oni są dla mnie. A przecież to ja jako ksiądz mam być dla nich. Bardziej chciałbym się dowiedzieć (i może na ten temat mogliby się parafianie wypowiedzieć w naszej gazetce) jakie są oczekiwania parafian wobec mnie. Jedyne czego naprawdę pragnę i chcę to, by nasza parafia żyła. By była wspólnotą ludzi świadomych swojej przynależności do Boga i Kościoła. By-

śmy mogli razem głęboko i bardzo świadomie przeżywać swoje chrześcijaństwo.

Czy dużo czasu zajmuje Księdzu przygotowywanie kazań?

Bardzo różnie nie raz długo myślę o tym, co powiedzieć wiernym i jakie przesłanie wynika ze Słowa Bożego, a nieraz pomysł przychodzi w ostatniej chwili, np.: w niedzielę rano, bo wcześniej nie było czasu o tym pomyśleć. Bardzo lubię głosić kazania, gdyż można przekazywać wiernym Dobrą Nowinę, czyli mówić o Bogu, który jest dobry i chce zbawić człowieka. Nie raz się zastanawiam, czy nie mówię ciągle tego samego, ale bardzo chciałbym w kazaniach mówić o nadziei, wierze i o tym jak wielkim jest nasze chrześcijańskie powołanie.

Czy ma Ksiądz w ogóle czas na rozwijanie swoich pasji i zainteresowań?

Muszę się przyznać, że nie mam w swoim życiu jakichś szczególnych pasji, które by pochłaniały mnie bez reszty. Owszem lubię podróże, góry, muzykę, literaturę, film i od czasu do czasu znajduję na to chwilkę.

Bóg zapłać za rozmowę.

*Marianna Strugińska-Felczyńska
Katarzyna Wieczorek*

Kolędowanie muzykowanie i nie tylko...

Kolęda od wieków łączy pokolenia w czasie Bożego Narodzenia. Świąteczne śpiewanie jest wspólną tradycją dla osób obchodzących Święta bez względu na wyznawaną wiarę.

17 stycznia w Naszej Parafii na zaproszenie Księdza Proboszcza gościły „Kolorowe Laurki” - schola z parafii Matki Bożej Królowej w Sokolnikach. Zespół istnieje od 1999 r., zdobywa szereg nagród i wyróżnień w przeglądach piosenki religijnej. Założycielem i opiekunem scholii jest proboszcz sokolnickiej parafii Ksiądz kanonik Zbigniew Zgoda oraz p. Laura Sołek. Ksiądz Zbyszek sam komponuje muzykę i pisze teksty piosenek. Podczas występu zespo-

łu w naszym kościele na twarzach, licznie zgromadzonych Parafian, nieustannie gościł uśmiech.

ciąg dalszy na str. 8

Wizyta Pasterza Metropolii Łódzkiej

Jego Ekszelencja Ksiądz Arcybiskup Władysław Ziółka zawitał do naszej Parafii dn. 16.01.2010r., by uczestniczyć we Mszy Świętej koncelebrowanej, podczas której wygłosił homilię. Nabożeństwo sprawowano w intencji Międzyparafialnego Klubu Inteligencji Katolickiej w Zgierzu z okazji piętnastej rocznicy powstania. W liturgii wzięli udział: ksiądz prałat Bartłomiej Rurarz- kapelan księdza arcybiskupa, ksiądz dr Marcin Czajkowski - kapelana KIK-u, ksiądz proboszcz z parafii ewangelicko-augsburskiej Marcin Undas.

W czasie homilii Ksiądz Arcybiskup Władysław Ziółka nawiązał do czasu choroby i śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II, kiedy to obchodzono dziesiątą rocznicę stowarzyszenia. W swoich rozważaniach przypomniał słowa naszego papieża, którymi zwrócił się do młodzieży w czasie pierwszej pielgrzymki do ojczyzny: „Człowieka trzeba mierzyć miarą ser-

ca i sumienia”. Ksiądz Arcybiskup przypomniał, że już Jezus Chrystus dał nam nowe przykazanie - przykazanie miłości. Żyjąc według niego możemy przemieniać świat.

Ksiądz Arcybiskup zaakcentował, iż należy również pamiętać, że ład moralny jest podstawą rozwoju i życia całego społeczeństwa. Mówił, że potrzeba nam ludzi sumienia, którzy potrafią rozróżnić dobro od zła, opowiadają się po stronie tego pierwszego, potrafią rozwijać je w sobie i dzielić się nim z innymi. Jego Ekszelencja wyraził wdzięczność za to działalność, która jest odpowiedzią na słowa Ojca Świętego, co jest istotne zawsze, a szczególnie widoczne w tym roku duszpasterskim przeżywanym pod hasłem „Bądźmy świadkami miłości”.

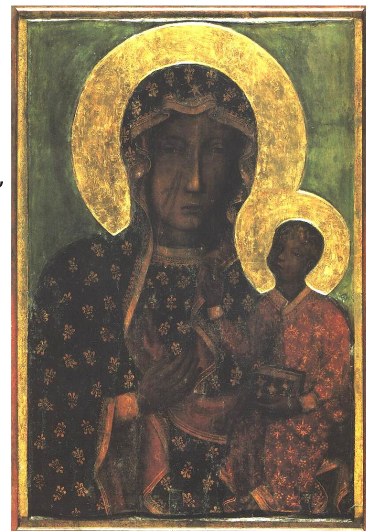
Ponadto ksiądz Proboszcz złożył najserdeczniejsze życzenia i gratulacje Jego Ekszelencji Księdzu Arcybiskupowi z okazji 24 rocznicy posługi Kościołowi Łódzkiemu, która to przypadła na 25 stycznia.

Marzena Michel

Co będzie w Naszej Parafii w bieżącym roku.

Podczas ostatniej mszy świętej w minionym roku ksiądz proboszcz przedstawił zamierzenia na rok 2010. Oto harmonogram najważniejszych z nich

- 16 I 2010 - Msza święta z okazji 15 rocznicy powstania Klubu Inteligencji Katolickiej z udziałem Księdza Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego Władysława Ziółka,
- 7-10 III 2010 - rekolekcje wielkopostne dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów,
- 14-17 III 2010 - rekolekcje dla uczniów szkół średnich,
- 19-21 III 2010 - rekolekcje dla maturzystów szkół zgierskich,
- 27 III 2010 - wielkopostny dzień skupienia i sakrament pokuty dla dorosłych,
- 25 IV - odpust parafialny MB Dobrej Rady z udziałem księdza infułata Józefa Fijałkowskiego,
- 26 IV-12V - pielgrzymka parafialna do najważniejszych sanktuariów Europy,
- 16 i 23 V - I Komunia Święta,
- 25 V - Bierzmowanie, którego dokona Ksiądz Arcybiskup Władysław Ziółka,
- 13 VI - II parafialny festyn rodzinny,
- 11-15 VII rekolekcje maryjne,
- 15/16 VII - Nawiedzenie Obrazu NMP Jasnogórskiej z udziałem księdza biskupa Adama Lepy,
- 20-27 VIII - XVII Piesza Pielgrzymka Zgierska na Jasna Górę,
- 19-21 XII 2010 - rekolekcje adwentowe.

Katarzyna Dąbrowska

Wielki Post - czas wyciszenia i refleksji

Wielki Post (Quadragesima) to czas przygotowań do Świąt Wielkanocnych, aby godnie przyjąć Zmartwychwstałego Pana. Okres ten służyć winien nie tylko wspomnianiu wydarzeń opisanych przez ewangelistów. Jest on swego rodzaju zaproszeniem do podjęcia osobistego wysiłku, pokonywania własnych wad, zwrócenia bacniejszej uwagi na potrzeby otaczających nas ludzi, a także do duchowego wzrostu, który pomoże bardziej świadomie przeżyć Święta Wielkanocne.

Czas duchowych przygotowań do niedzieli Zmar-

twychwstania Pańskiego obejmuje czterdzieści dni, które posiadają głęboką wymowę biblijną: to czas potopu (Rdz 7,17), a także czas, jaki Chrystus spędził na pustkowiu, poświęcając go na modlitwę i post oraz walcząc z szatanem (Mk 1,12; Łk 4,1). Czterdzieści lat trwała też tułaczka ludu wybranego przed wejściem do Ziemi Obiecanej (Lb 14,33n). Czterdziestodniowy Post rozpoczynający się w Środę Popielcową zamykany jest obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, wielkopiątkowe

wspomnienia męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodzinną adoracją Bożego Grobu radosne przeżycia Wigilii Paschalnej — nocy Wielkiej Soboty aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego.

Teksty czytań mszy celebrowanej w Środę Popielcową, która wyraźnie nawołuje do przemiany życia kończą się ceremonią posypania głów popiołem, któremu towarzyszą wypowiedziane przez kapłana słowa: "Z prochu powstałeś i w proch się obrócisz", "Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię". Posypanie popiołem oznacza pokorne uznanie słabości ludzkiej oraz gotowość wewnętrznego odrodzenia. Pomocą dla nawracającego się chrześcijanina mogą być praktyki pokutne: post, modlitwa i jałmużna. Post ułatwia spotkanie z łaską Boga, uczy dyscypliny wewnętrznej i opanowania pragnień. Akty miłosierdzia (np. jałmużna) pozwalają urzeczywistnić przykazanie miłości bliźniego — wspomóc potrzebujących. Szczególnie gorliwa modlitwa osobista i wspólnotowa przybiera w okresie wielkopostnym specyficzne formy, związane z męką Jezusa. Nabożeństwa drogi krzyżowej, upamiętnia przejście ulicami Jerozolimy Chrystusa, niosącego krzyż. Celebracja drogi krzyżowej to rozważanie Męki Pańskiej z jednoczesnym przemierza-

niem symbolicznej trasy, wytyczonej czternastoma krzyżami obrazującymi poszczególne epizody, opisane w Ewangeliach.

Temat męki i śmierci Chrystusa podejmują również gorzkie żale — nabożeństwo wzywające wiernych do prawdziwie głębokiego przeżywania ofiary krzyżowej Jezusa. Składają się z czytanej intencji, hymnu, lamentu duszy nad cierpiącym Jezusem i rozmowy duszy z Matką Bożą Bolesną. Nastrój pokuty i modlitewnej ciszy podkreśla również: fioletowy kolor szat liturgicznych, rezygnacja z ozdobnych elementów wystroju oraz zmiana tekstów i muzyki liturgicznej.

Rekolekcje parafialne, nabożeństwa drogi krzyżowej i gorzkich żali trwające w okresie Wielkiego Postu są czasem wylewu łaski Bożej. Dołóżmy starań, aby każdy z nas mógł wziąć w nich udział, abyśmy odnowieni na duchu, mogli wspólnie świętować Zmartwychwstanie Pańskie.

Nasi Duszpasterze zapraszają na nabożeństwo: drogi krzyżowej, które odbywa się w piątek: dla dzieci - godz. 16.00, dla dorosłych - godz. 16.45, dla młodzieży - godz. 19.00 oraz gorzkich żali w niedzielę o godz. 17:15.

Jacek Sobierajski, Agnieszka Gajek

„Maryjo, Królowo Polski” ...

Każdego 16 dnia miesiąca o godzinie 20.45 Duszpasterze naszej parafii zapraszają do wspólnego uczestnictwa w Apelu Jasnogórskim. Otwiera go śpiew „Maryjo, Królowo Polski”. Kolejnym punktem „Apelu” jest pieśń „Bądź pozdrowiona Maryjo”. „Apel Maryjny” kończy się błogosławieństwem oraz pieśnią pod tytułem „Zapada zmrok”. Wielu wiernych z naszej parafii gromadzi się w świątyni, by wyśpiewać cześć Maryi. Z wielu ust płyną wtedy wezwania Litanii Loretańskiej. W tym czasie gorąco dziękujemy Panu Bogu za Matkę Syna Bożego, za Jej wstawiennictwo i prosimy o dalszą opiekę nad nami.

W naszej wierze i narodowej tradycji obecność Maryi jest szczególnie ważna. Znakiem tego są liczne rozsiane na polskiej ziemi sanktuaria maryjne, których sercem jest Jasna Góra - duchowa stolica naszej Ojczyzny. Łączymy się z nią każdego dnia poprzez szczególną modlitwę. Jest odmawiana w pozycji stojącej. Łączymy się wtedy duchowo z miejscem, gdzie gromadzą się ojcowie paulini z pielgrzymami, aby uroczyście odśpiewać Apel Maryjny, łączymy się także z tysiącami polskich rodzin, które o godz. 21 stają przed Królową Polski, by wyznać Jej wierność i oddanie. Czujemy się wtedy ogarnięci modlitwą całego Kościoła polskiego.

O tej samej godzinie modlą się tymi samymi słowami biskupi, kapłani i wierni. Choć dzielą ich niekiedy wielkie odległości, to przecież łączy ich mocniejsza więź duchowa. Apel Jasnogórski jest szczególnym wyrazem pamięci o sprawach Ojczyzny, która winna być drogą każdemu Polakowi.

Ciekawa jest historia powstania tego modlitewnego zwyczaju. Wiąże się ona z kapitanem Podlesień-

skim. Podczas jednego z lotów pilot poczuł nagle jakiś niepokój i wydawało mu się, że usłyszał wyraźnie czyjś głos rozkazujący: - Ląduj! Usłyszał. Wsiadł z samolotu i - kiedy oddalił się o kilka kroków - w samolocie nastąpił wybuch. Spojrzał na zegarek, była godzina 21.00. Po powrocie do domu dowiedział się, że w tym samym czasie żona, niespokojna o niego, modliła się gorąco do Matki Najświętszej, aby mu się nic nie stało. Historia ta wydarzyła się w roku 1934. Od tej pory kapitan Podlesieński, dawniej człowiek niewierzący, zmienił swoje życie. I codziennie o godz. 21 stawał przed Matką Bożą na Apel. Wieść o tym wydarzeniu rozchodziła się i coraz więcej było takich, którzy z wybiciem tej godziny przerywali swoje prace, a myśli kierowali ku Maryi, Królowej Polski.

Przejęty całą tą historią ks. Leon Cieślak ułożył słowa Apelu. A ks. prymas Stefan Wyszyński, kiedy wrócił z uwięzienia w 1956 r., przyjął tę formę modlitwy dla całego narodu. Dlatego też na Jasnej Górze codziennie o godzinie 21 biją dzwony. Wzywają na Apel - wzywają wszystkich nas.

Słowa Apelu Jasnogórskiego są bardzo krótkie: Maryjo Królowo Polski jestem przy Tobie pamiętam czuвам. Jednak ich treść niesie ze sobą wielkie bogactwo. Pani Jasnogórska jest nauczycielką pięknej miłości dla wszystkich. Jest to zaś szczególnie ważne, gdyż to w nas bowiem rozstrzyga się ów kształt miłości, jaką będzie miało całe nasze życie. A przez nas - życie ludzkie na ziemi polskiej. Życie małżeńskie, rodzinne, społeczne, patriotyczne - ale także: życie kapłańskie, zakonne, misyjne. „Powiedz mi, jaka jest twoja miłość - a powiem ci, kim jesteś”.

Karolina Malinowska

Parafialnym zwyczajem

Zgodnie z tradycją naszej Parafii, 19 stycznia b.r. w Domu Parafialnym, odbyła się zabawa choinkowa. Uczestniczyły w niej dzieci, uczęszczające do świetlicy opiekuńczo-wychowawczej przy naszej Parafii w Zgierzu. Było głośno, śpiewając i radośnie. Dobre humory dopisywały wszystkim, zwłaszcza w czasie trwania konkursów i zabaw. Dzieci brały udział w przygotowanych przez słuchaczy Kolegium Nauczycielskiego, konkursach, wykazując się przy tym różnymi umiejętnościami, a także sprawnością fizyczną. W sali czekał poczęstunek, co pozwoliło na uzupełnienie energii i nabranie sił do dalszej zabawy. Radości było co niemiara, a prze-

cież choinka, to nie tylko zabawa, ale i prezenty! Nie obyło się, więc bez wizyty Świętego Mikołaja, wyposażonego w worek słodkich paczek.

Wszystko, co dobre kiedyś się kończy, jednak wspomnienia pozostaną na pewno na długo w pamięci uczestników. Wszystkim, którzy pomogli w zorganizowaniu tegorocznej zabawy choinkowej, serdecznie dziękujemy: Księdzu Proboszczowi, członkom Akcji Katolickiej oraz sponsorom. Wśród nich należy wymienić: Proboszcza Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, Urząd Miasta Zgierza, Tomasza i Violetę Kupis, Elżbietę Kubiak.

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej

B jak biblioteka?

Pan Jezus nakazał swym uczniom: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!” (Mk, 16, 15). Uczniowie zatem podróżowali w różne zakątki świata, by wypełnić wolę Jezusa. Dziś wolę tę wypełniają księża i zakonnicy oraz siostry zakonne. W powszechnym pojęciu ludzi ma tak właśnie być. Rzadko kto z osób świeckich myśli o sobie jako o ewangelizatorze. I dlatego, gdy przyjdzie nam prowadzić dyskusję teologiczną z osobami innych wyznań, ponosimy porażki. Okazuje się bowiem, że stan naszej wiedzy o Biblii i treści zawartych w niej jest nikły. Próbuje się usprawiedliwić się przed samymi sobą i zapomnieć o fakcie, że nic nie wiedzieliśmy na temat swojej religii i nie potrafiliśmy odpowiedzieć na proste pytania typu: „Dlaczego Bóg stworzył człowieka?” Co zrobić, żeby zmienić swój stan wiedzy? Odpo-

wiedź jest prosta - wystarczy być dla siebie samego ewangelizatorem. Nie czekajmy zatem, aż ktoś przyniesie nam Dobrą Nowinę, ale sami nieśmy ją sobie, by wzrastać duchowo w wierze i swe życie budować na chrześcijańskich regułach. W tym celu założono Bibliotekę Parafialną. Czy wiedziałeś o jej istnieniu? Czy choć raz zajrzałeś do jej zbiorów? Proboszcz i Wikariusze Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady zapraszają Cię już dziś do Biblioteki Parafialnej, która czynna jest w dni powszednie od poniedziałku do czwartku w godzinach od 15.00 do 17.00 oraz w każdą niedzielę od września do czerwca w godzinach od 9.30 do 11.30. Może właśnie tam na pierwszym piętrze wśród regałów znajdziesz nie tylko odpowiedzi na cudze pytania, ale także na swoje wątpliwości i moralne rozterki. Nie odkładaj swojej ewangelizacji na później - wstąp do Biblioteki już dziś.

Karina Łyszczek

Zaproszenie na film

W środę 24 lutego po wieczornej mszy świętej odbędzie się w domu parafialnym projekcja kolejnej części cyklu Krzysztofa Kieślowskiego „Dekalog”. W historii opowiedzianej w „Dekalogu 8” Kieślowski i Piesiewicz odważyli się poruszyć raczej unikaną w kinie polskim kwestię żydowską, nadając jej równocześnie bardzo uniwersalny, etyczny wymiar. Film, określany mianem traktatu religijno-filozoficznego, zyskał sobie opinię jednego z najważniejszych i najlepszych w całym cyklu.

Dyskusję po filmie poprowadzi jak zwykle ksiądz dr Stanisław Skobel. Serdecznie zapraszamy na film i spotkanie przy herbacie.

KUPON KONKURSOWY KRZYŻÓWKI DLA DZIECI

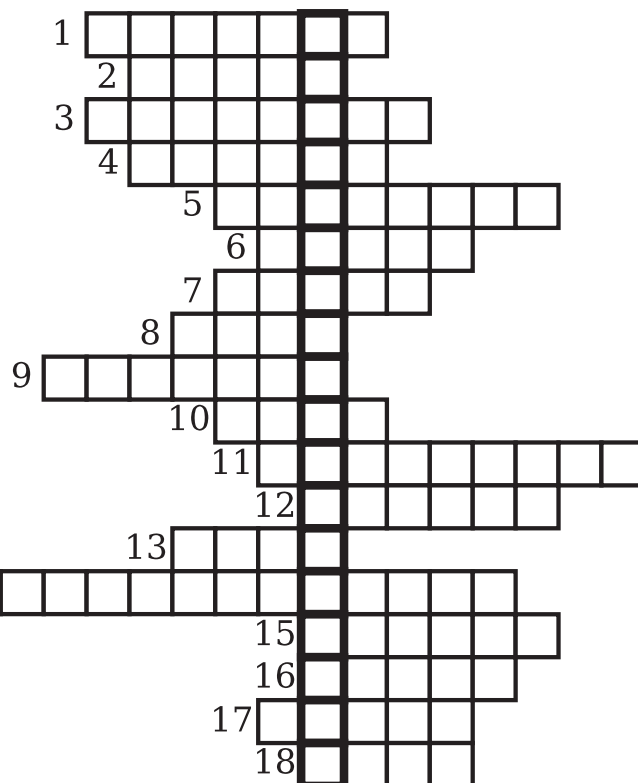
Imię i nazwisko:

Adres:

Hasło:

Krzyżówka dla dzieci Z nagrodami !!!

1. Inaczej Dziesięć Przykazań Bożych
2. Imię Opiekuna Jezusa
3. Miasto, w którym urodził się Karol Wojtyła
4. Rzeka, w której Jezus przyjął chrzest
5. Otarła twarz Jezusowi w czasie Drogi Krzyżowej
6. Przeciwnieństwo zła
7. Walczył z Goliatem
8. Brakowało jej Izraelitom na pustyni; jest niezbędna do życia
9. Państwo kościelne
10. Zamordował Abla, czyli swego brata
11. Część Biblii, która opowiada dzieje przed narodzinami Pana Jezusa, to Stary ...
12. Następca św. Piotra - widzialna Głowa Kościoła Katolickiego
13. Eucharystia to inaczej ... Święta
14. Kończy Mszę Świętą
15. Ile dni zajęło Panu Boku stworzenie całego świata (licz razem z dniem odpoczynku)
16. Imię Papieża - Polaka
17. Biblia to inaczej ... Święte
18. Nazwa ogrodu, w którym Bóg umieścił Adama i Ewę

Kupon konkursowy należy złożyć w kancelarii w godzinach urzędowania bądź w zakrystii kościoła. Losowanie nagród odbędzie się na Mszy Świętej o godz. 11.30 w dniu 14.03.2010 r.

oprac. Krzysztofa Polczyńska

Pół żartem, pół serio

Ksiądz jedzie do chorego. Zatrzymuje go policjant:

- Bez świateł? Mandat 50 złotych!
- Synu, jadę do chorego z Panem Bogiem...
- Co?! We dwóch na rowerze?! 100 złotych!

Ksiądz płaci, odjeżdża i myśli: Jakie to szczęście, że nie wiedział, że Bóg jest w trzech osobach.

Ksiądz podczas mszy w kościele:

- Małżeństwo to tak jakby dwa okręty spotkały się w porcie.

Jeden z mężczyzn odzywa się szeptem do kolegi:

- To ja chyba trafiłem na okręt wojenny

Meżczyzna pyta Boga:

- Dlaczego stworzyłeś kobietę tak piękną?

Na to Bóg:

- Abyś ją kochał.

Meżczyzna pyta znowu:

- Ale dlaczego stworzyłeś ją taką głupią?

Bóg odpowiada:

- Aby ona kochała ciebie.

Sekretarka mówi do zapracowanego biznesmena:

- Panie prezesie, zima przyszła!
- Nie mam teraz czasu, powiedz jej żeby przyszła jutro! A najlepiej niech wcześniej zadzwoni, to umówisz ją na konkretną godzinę.

-Dwóch starsuszków siedzi na ławeczce pod domem spokojnej starości, patrzą melancholijnie w przestrzeń, kiedy w pewnej chwili odzywa się jeden z nich:

- Tadziu, mam już 75 lat, jak bym się nie ruszył wszystko mnie boli i dokucza reumatyzm... Jesteś moim rówieśnikiem, powiedz, jak ty się czujesz?
- Jak nowo narodzony.
- Naprawdę? Jak nowo narodzony?
- Tak. Nie mam włosów, nie mam zębów i chyba przed sekundą zmoczyłem majteczki.

Tyle się złego naczytałem na temat alkoholu, że wreszcie sobie powiedziałem, czas raz na zawsze z tym skończyć! - mówi Zbyszek do kolegi.

- Z picciem?
- Nie, z czytaniem.

Materiały zaczerpnięto www.pijarzy.pl

... ciąg dalszy ze str. 3

Wszyscy zachwycali się występem sokolnickiej scholii, czego wyrazem były gromkie brawa, zachęcające do bisów. „Kolorowe Laurki” uległy publiczności i zaśpiewały jeszcze kilka kolęd. Dzieciom i opiekunom gorąco dziękujemy za pełen wzruszeń i ciepła czas poświęcony na wspólne kolędowanie. A księdzu Proboszczowi za zaproszenie tak wdzięcznej i sympatycznej scholii. W naszej Parafii 24 stycznia zagościli jeszcze uczniowie Państwowej Szkoły Muzycznych I stopnia w Zgierzu oraz Szkoła Podstawowa nr 8 ze Zgierza. Przedstawili oni przedstawienie słowno-muzyczne „Zwyczaj i tradycje Świąt Bożego Narodzenia kulturowane w Polsce”. Było to niezmiernie pouczające. Przedstawienie zostało przyjęte bardzo życzliwie przez parafian. Dziękujemy dzieciom i opiekunom za dostarczenie nie zapomnianych wrażeń. Wyrażamy swoją radość że

w naszej parafii tak wiele różnych działań jest podejmowanych dla dobra parafian. Cieszymy się, że nie stoimy w miejscu a wciąż się coś dzieje, wciąż się coś dzieje nowego.

wdzięczni parafianie

Z życia parafii - styczeń 2009

Poprzez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty chrześcijańskiej zostali włączeni:

Wanessa Brambor
Marcel Banasiak
Antonina Bronakowska

*Panie Boże spraw,
by te dzieci
kroczyły zawsze
drogą Światłości.*

Odeszli do wieczności:

Barbara Lambrecht (1.69)
Krzysztof Cieślak (1.59)
Roman Kubiak (1.63)
Elżbieta Przytułska (1.52)
Sabina Zalewska (1.85)
Helena Pinczewska (1.86)
Marianna Strąk (1.63)
Marek Kochanek (1.60)
Jadwiga Kropp (1.67)
Krystyna Kubiak (1.55)
Zenona Komorowska (1.77)
Józef Skowroński (1.84)
Jakub Jurek (1.53)
Marek Maciejewski (1.59)

*Jezu Miłosierny, daj im łaskę wiecznego
radowania się z Tobą w niebie.
Niech odpoczywają w pokoju.*

**Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku
w godz. 9.00 – 11.00 oraz 15.00 – 16.30
nr telefonu 42/716 27 65**

Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, ul. M. Skłodowskiej-Curie 3

**Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów
oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.**